

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы крѣмъ рускыхъ святыхъ о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. поестей“ выходить по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 уллиця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереженнє. Оголошеня приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одноя строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламація неопечатаній вѣдѣній бѣзъ порта. Предплату и инсераты приймають: У Львовѣ Адміністрація „Дѣло“, J. W. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевскои Старини“ въ Кіевѣ, почтовій уряди и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радаи 9.

Дѣло

Предплати на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи: на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл. на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл. на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл. на півъ року . . . 3-50 ар. на півъ року . . . 2-50 р. Для Закарпатск., окрѣмъ Россіи: на цѣлый рікъ . . . 15 ар. на півъ року . . . 7-50 ар. на чверть року . . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар. Поодиноке члено коштує 12 кр. а. в.

По причинѣ жидівськихъ рільничихъ колоній.

Жиды въорганизували рільничі колоніи; жиды устроили практичній курсъ господарства; жиды вложили 2 миліони ар. на выкупъ землѣ у христіанъ. Що се значить, куда оно веде? Жиды кинули рукавицю цѣлѣй еусодбности. Кинену рукавицю могла-бы поднести „гіераргія сполечна“, бо чи не повно ея всюды тамъ, де ходять о титулъ вступництва цѣлои еусодбности! Грѣзну небезпечнѣе она сама своєю политикою и выкакала. А чей же на землѣ жидівскій не выросте нѣ Русинъ, нѣ Полякъ... Та ба! „Гіераргія сполечна“ одурѣла, мовъ бѣзъ чадъ, мовъ бѣзъ чемерицѣ. Лагодилась она организувати Банкъ парцеляційный съ вкладовымъ капиталомъ 200.000 ар., — безперечно добра въ засадѣ гадка, — та що-жъ, коли и тутъ не обійшло безъ дуру головы... Банкъ мавъ лишъ мати назву „парцеляційного“, а на дѣлѣ мавъ бути „колонизаційнымъ“, мавъ Русь колонизувати Маурами. Жиды показали великій сорты организаторскій. Ходило о науку рільництва — и они еи такъ въорганизували, щобъ якъ найкоротша дорога вела до цѣли. О, яка-жъ велика равница мѣжъ тымъ, що роблятъ жиды, а тымъ, що робятъ наша „гіераргія сполечна“ на полѣ шкѣльництва рільничого! Мы читали недавно, що въ школѣ хмельарскій въ Середпѣльцѣхъ обѣдѣють не выдавати свѣдоцтва едѣности, коли кандидатъ-Русинъ не буде умѣти по польски. — Мы знаемо такожъ, що школы рільничі, вложенѣ въ Ягольницѣ и Городенцѣхъ выключно для сельянъ, мають мовъ-бы на глумъ едворовому равновому польскій выкладѣ! Дотепершій рільничій школы — а естѣ ихъ въ всѣхъ Галичинѣ чотыри — зробили и роблятъ дуже мало для поднесеня культуры нашего краю ва-дѣя лихои организаціи тыхъ шкѣль. Наші послы все подносили въ краевѣмъ Сеймѣ, чтобы въ рільничихъ школахъ были передовѣемъ уважденъ потребности сельянъ, але голосъ ихъ систематично игнорировано... Нынѣ отъ що въ того игнорования выходить! Ого загаль господарствъ явлень бесильнымъ; тепершнѣя рільничѣ криза, заставши ихъ неприготоваными, тигне ва собою що-разъ новѣ жертвы.

Нынѣ всѣ хоплясь ва окликъ: „домашний промыселъ“. Овъ нынѣ такъ популярный, що адасъ, туй туй промыселъ той отвѣрне бѣзъ краю веке лихо. Не перечимо, промыселъ може бѣдѣти крави великій прислуги, де не-де бѣзъ самъ одинъ поднесе добробытъ мешканцѣвъ. Але не годится забувати, що господарство рѣльне естѣ подставою нашего быту. Що року обортаются великі сумы на поднесенє промыслу. Здавалось бы, ще болшій сумы идуть на поднесенє господарства. Идутъ, правда, але якъ? Истнующей доси школы рільничі своєю организаціею не мають майже нѣякого влияния на господарку у сельянъ. Учительскій семинаріи могли-бы бути якимъ-такимъ ровсадникомъ поступу господарки мѣжъ сельянами. Звертавъ на то увагу и въ Сеймѣ и въ статьяхъ въ „Дѣлѣ“ В. О. Качала. По троха и духовній семинаріи могли-бы тутъ отограти ролю. Та ба, до того треба-бы реформы нынѣшнего плану науки господарства въ тыхъ закладахъ. Вандрѣвныи учителями трактуетъ насъ краевый Выдѣлъ бѣзъ чотырохъ лѣтъ, а на дѣлѣ нема до нынѣ нѣ одного. Була въ Городку школа управы льну, — померла, дякуючи краевому Товариству господарскому. Нема у насъ спеціальныхъ, чисто практичныхъ шкѣль, въ котрыхъ могли-бы користати сельяне, хѣба въ вложеномъ въ остатныхъ часахъ школы управы хмелю въ Середпѣльцѣхъ. Наибольше ще на полѣ поступу въ деякихъ галузяхъ господарства зробивъ проф. д-ръ Т. Цѣсельскій, — и то удалося ему при свѣтѣ удѣлъ многыхъ дѣяльныхъ Русинѣвъ. А може его змагана подтримуютъ матеріально такъ, якъ-бы то належалось? Зѣ школы огородничои у Львовѣ сельянинъ не може користати. Такі школы треба-бы закладати по провинціи, коли хочемо, щобъ они мали влияние на поднесенє свѣдоцтва въ краю. Такожъ годилось-бы конче заложити курсы молочнои господарки въ якъ наибольшѣ мѣсцевостяхъ, и науки той дуже важнои въ господарствѣ рѣчи приворити до потребъ сельянъ. Такожъ годилось-бы закладати чисто практичній школы господарскій въ нашихъ горахъ, де панують зовѣмъ инші относины господарскій и климатичній, а вымагаютъ спеціальныхъ системѣвъ господарки, отъ хочъ-бы въ огляду на

бѣзхарство. Сумы выданѣ на такі цѣли певно не були-бъ „smartwuchwstaj-скими“ сумами... А тымъ часомъ и мы Русины мусимо самі про себе дбати, якъ можемо. Организуемо повѣтвой торговлѣ и крамницѣ, — воскресѣмъ же и наше Товариство господарске, котрого истнованье естѣ рѣчею необычайно для насъ важнои. Поновѣмъ такожъ наше баженье, щобъ „Народный Дѣмъ“ открьвъ въ Бѣльцѣ сельянску рільничу школу. Чотыри вже роки тому навадѣ домогався п. Начай, б. редакторъ „Господаря и Промышленника“, чтобы варядѣ „Нар. Дому“ отворивъ школу рільничу. И правительство и Сеймъ не отмовили-бы подмоги той школѣ, якъ давали и дають иншимъ такимъ школамъ. Тепершнѣя хвилѣ естѣ для насъ невычайно важнои. Не вандебуймо-жъ робити того, що лише дастѣся зробити, чтобы потому не было ва пѣвно жалувати ва пропущенемъ догодной поры для парализованя влияния жидѣвъ и для поднесеня добробыту сельянства нашего.

73.369 98 ар. Въ дискусіи забирала голюсь о Яцьвъ въ Волчухѣ, о Сыкало въ Дрогобычѣ, и Тындюкъ въ Бережанѣ, и Вѣлоуць въ Коломый, о Грабнѣнскій въ Куткорѣ и предѣдатель д-ръ Добрянскій. По дискусіи, котра, якъ пише „Миръ“, не мала задатковъ шаршого интересу, дано тепершнѣй дирекціи абсолюторію Оттакъ присутило до дальшой точки дневного порядку, именно змѣны деякихъ §§-въ статуту „Заведенія“. Референтомъ бувъ другій директоръ, п. Косиброкій. Проектований змѣны принято безъ дискусіи. Въ концѣ олдѣвали выборы одного члена до совѣту управляющего и ревизитѣвъ. Членомъ управляющего совѣта выбрано одноголосно о. Грабнѣнского, котрый функционировалъ на Зѣбраніи яко заступникъ интересѣвъ львовско-отаниславѣвского двохѣво-свѣтокого фонда. Ревизитантами отали пп. Юл. Кимаконичъ, Дм. Главинскій и Шелестакъ. Зѣбранье закрыто о 6 год. вечеромъ. Дуже лаконичне и нѣчого не значуще справозданье се о Загальномъ Зѣбраніи делегатѣвъ „Заведенія“ подаемо на подѣставѣ короткихъ замѣтокъ „Мирѣ“ и „Слова“, а причина лежить въ томъ, що тепершнѣя дирекція „Заведенія“ не почтила нашю редакцію запросити на Зѣбранье. Деякъ, а навѣтъ и въ нашѣй Галичинѣ, водятся правильно змычѣ, що финансовій институціи, орудуючій въ краю на подѣставѣ ового статута, Загальнѣ Зѣбралѣ етвляють самѣ подѣ контролю публичну. Контроля така, переведена звычайно дневнякаротвомъ посредствомъ репортерѣвъ, лежить завсѣгды въ интересѣ само-жъ институціи. Публична контрола и возможность прилюднои обговорѣни дѣлъ институціи выробляе доврѣе у интересованыхъ и влияние користоно на розвѣй институціи. Рѣчи справозданя зѣ большѣ або менше удачныхъ финансовыхъ операціи суть немовъ явною оповѣдею кожного заведеня и ихъ домогався публичность навѣтъ бѣзъ такихъ банківъ, котрыхъ кредитъ нѣколи не залежавъ, котрѣ развиваются о влоныхъ силахъ и фондахъ и тѣшато повнымъ доврѣемъ въ свѣтѣ финансовѣмъ. До такихъ институціи „Заведеніе“ наше зачислѣты годѣ. Претивно, Заведеніе естѣ такъ всеосторопно окомпромитоване и исторія его колькандцѣти-лѣтнього оуществованя такъ дуже скандаличнои, що, накопи оно хоче устерегчысь скорого и цѣлковитого паденя, повинно

Загальнѣ Зѣборы делегатѣвъ „Заведенія“.

Въ вторникъ, 20 мая (1 л. червня) бѣбулось XII Загальнѣ Зѣборы делегатѣвъ бѣзъ членѣвъ „Общого равня. кред. Заведенія для Галичины и Буковины“. Зѣбранье открьвъ о год. 4 по полудни свѣдокъ зѣ процесу Михалка, Квидлера и Хувеоа адвокатъ д-ръ Иванъ Добрянскій, ше и теперъ ондикъ „Заведенія“. Предѣдатель управляющего совѣта Выр. о. крыл. Григорій Шашкевичъ не прибылъ на Зѣборы. Яко правительствоиный комисаръ функционировалъ сов. Паввернецъ, яко нотаръ п. Шемельовскій. Делегатѣвъ прибыло всего 20. Предѣдатель, оконотатувавши, що оголошенье Зѣбрания бѣбулось по формѣ, що число делегатѣвъ естѣ достаточне для евентуальныхъ рѣшень, открьвъ Зѣбранье тымъ, що завѣбавъ директора „Заведенія“, д-ра Паввечского, отчитати билансъ за 1885 р. Д-ръ Паввечскій положивъ передѣ воимъ „осостоянне Заведенія“, котре „благодаря помощи русскихъ капиталитѣвъ зѣ-за кордономъ, о. Ив. Наумовича и управильнѣю дѣловодства отається лучшамъ.“ Зѣ билансового представленя дѣвались делегаты, що дѣяльность дирекціи обмѣжылась въ 1885 р. на дефицитъ въ маленькѣй, претивъ давѣйшюи миллионной отраты, сумѣ

Михайло Максимовичъ.

(Биографична замѣтка.) (Конць.)

По зачиненю университету Максимовичъ загадавъ издавати річно альманахъ „Кіевлянинъ“, въ котрѣмъ намѣривъ все мѣсце бѣдѣвати украинской старовинѣ, етнографіи и творамъ украинской белетристики. Але й на сей разъ не все такъ оталося, якъ бѣзъ гадавъ. Цензоромъ въ Кіевѣ на той часъ бувъ Кирхгофъ, помѣчникъ куратора кіевского округа. Овъ бѣвъ пріателемъ Максимовича, навѣтъ въ его хатѣ читался и правлялся отатѣй въ „Кіевлянинѣ“, — одначе, коли доведлося дозволѣти ихъ до друку, такъ бѣзъ деякъ зѣ нихъ заборонавъ, а праца Максимовича „Сказаніе о Колѣвницѣ“, выготовлена въ „Кіевлянинѣ“, побачила свѣтъ въ 1875 році, большѣ якъ по тридцѣти пяти лѣтахъ! Отъ за такими цензурными перешкодами перша книжка альманаха выйшла на силу въ 1840 році. Шкоди въ Максимовичеви ше й недугъ, котрый посетивъ его. — „Я мучуся ревматизмомъ вже другій рікъ, не бачу правымъ окомъ, а лѣвыи мому четата ледою до обѣду“, — писавъ про себе Максимовичъ въ 1840 р. до Дениса Зубрицкого. Сей недугъ примусивъ Максимовича залышити своєю катедру и 30 версона 1840 р. бѣзъ отавѣ просити на пенсію зѣ университету и переебрався жати въ свѣй хуторъ Михайлова Гора, въ золотонешокомъ повѣтѣ. Ще ранѣйше дѣбшѣ до Максимовича деякі книжки зѣ Галичины, „Русалка Диботрова“ и ни-

чѣ, и велики заинтересувала его Галичина, а особливо народженє и розвѣй руско-галицкого письменства. Въ 1840 р. Максимовичъ починае лѣтувати отъ Денисомъ Зубрицкимъ, а потѣмъ и съ иншими галицко-рускими письменниками. То бѣвъ першій звязокъ галицкихъ письменникѣвъ зѣ украиньокими. Першымъ дѣломъ Максимовичъ звернувъ увагу на книжну мову галицкахъ письменникѣвъ. Въ той часъ вже розпочавъ въ Галичинѣ рухъ отои нѣсенѣтнѣй, котра зовевъ „облагороджуванемъ“ языка, котра выкликла нѣякыиный подѣлъ Русинѣвъ на „твердыхъ“ и „мягкихъ“, котра задержала на довго розвѣй письменства въ Галичинѣ и зробила нашому розвѣеи національному, нашому письменству и нашѣй культурѣ леобчислений шкоды. Се „облагороджуванье“ языка оталося великимъ злочинствомъ претивъ руского народу и проваторамъ сеи злочинной „идеи“ исторія и народѣ и николи не дадутъ прощенья. „Молодому тепершнѣму и будучому поколѣню Русинѣвъ треба писати своєю рѣдною народною мовою, якъ те роблятъ Нѣмцѣ, Французы, Чехи, и инчі народы.“ — „Для Русинѣвъ Авотрии жива народна мовѣ естѣ украиньокѣ („южно-руска“) Тому то нашимъ молодымъ письменникамъ нашъ народий пѣсни повинни стати живыми въ дѣрцѣи мовы, тамъ готовъ вже и еормы для галицкахъ поетѣвъ. Се добре зрозумѣли Головаціи, Шашкевичъ, Устѣиновичъ, и инші поетѣи я читаю зѣ великимъ почутѣмъ и вѣхою, а не отѣ отихъ Левичкого и инчихъ, що бѣбываютъ бѣзъ ового народного.“ Отъ зѣ якою порокою выступивъ знамени-

тый ученый Максимовичъ въ лѣствѣ до Дениса Зубрицкого въ 1840 р. Се порада, на лихо нашому крави и народowi, и доси має свою вагу и цѣну, и доси годатся она тымъ, котрѣ негують рѣдну мову и лѣзуть до „облагороджуваня“ ея... Претивъ „облагороджуваня“ мовы, претивъ отого нѣкому незрозумѣлого „язычя“ Максимовичъ ще острѣйше выступивъ въ 1841 р. въ другѣй книжцѣ ового „Кіевлянина“. Мова въ писаныхъ Юсефа Левичкого, Лисопецкого и инчихъ просто ажъ злякала Максимовича. — „Живе письменство въ Галичинѣ — писавъ тогдѣ Максимовичъ — може пышатися тѣлько на живѣй и народий мѣвѣ. Нехай же они (галицкѣ письменники) выучуютъ народну мову зѣ пракцою, казакъ, пѣсенъ, а ще большѣ зѣ украиньокыхъ пѣсенъ, де (въ Украинѣ) народий рухъ пышався съ большою силою и красою. Се тымъ большѣ потрібно для галицко-русской Музы, котра народжуеся посередѣ Славянщины, и въ той часъ, коли майже всѣ Славяне бѣзнали цѣну овои народности и такъ горячо вхопили до неѣ.“ — Высмѣивши поетѣи и мову Лисопецкого и его товариштѣвъ, Максимовичъ писавъ дальше: „Жаденъ Украинецъ не назве тон ихъ мовы своєю; ихъ мовѣ не малорука, нѣ великорука, нѣ бѣйорука, а штуковане словосочиненіе.“ Спокойне жатѣ въ селѣ и чистый сельскій воздухъ подиравали едворолье нашего членого отѣлоку, що бѣзъ въ 1843 р. зновъ вернувся до университету и два роки зновъ читавъ лекціи. Въ 1845 р. зновъ залынивъ ихъ и взыво до литературной працѣ. Особливо жѣ въ 1847—48 р.

взыво бѣзъ до рѣднои кіевской старовинѣ, украинской етнографіи и исторіи, и крѣмъ инчихъ працѣ, писаныхъ руссийкою мовою, выдавъ въ Кіевѣ въ 1848 році збѣрку украиньокыхъ народныхъ пѣсенъ. Незабавомъ праца надѣ рѣдною старовиною примусила его поѣхати до Москвы и подивитися въ московской архивы. Въ Москвѣ бѣзъ опознавая съ руссийскими письменниками-славянофилами, Погодинымъ, Аксаковымъ и инчими, але не змыливъ своимъ украиньокимъ гадкамъ. Въ 1850 р. бѣзъ выдавъ у Москвѣ третью книжку „Кіевлянина“ и тогдѣ-жъ, разомъ зѣ Гоголемъ, удалося въ рѣдний край. На сей разъ сельока самѣтѣсть зробила на него не добрый влияние: на него напала нудѣга, бѣзъ залынивъ письменной роботы, „нудивъ свѣтомъ“, ажъ доки въ 1853 р. не одружывося. Съ початкомъ царяваня Александра II Россія итѣмъ зѣ мертвыхъ встала, окинувши зѣ себе тяжке вѣно зельзѣнои домовины, котре душало еи большѣ тридцѣти лѣтъ! Люде людоке олово почуди, щось тако, нѣбѣ то похоже на волю, и немовъ голодий до отравы, кинулся до роботы. Въ Москвѣ въ 1856 р. заложили панслависты нѣсачный журналъ „Русская Бесѣда“ и покликвали Максимовича працювати въ нѣмъ. Овъ прибывъ тудѣ въ 1857 році. Того жѣ часу блыснуть промѣны и надѣ украиньокимъ оловомъ. Украиньокій письменники Костомаровъ, Кулѣшь и инчі, а трохи згоди и Шевченко, засудженъ претивъ десяти лѣтами и позачинданъ на засланы — хто въ киргизской степи, хто на пѣвнѣйшѣй мочары, — одержали амне-

въ власномъ интересѣ дѣлаше свое зрѣти дуже явнымъ. Часописъ нашъ не одержали навѣтъ печатаного биллюа „Заведеніа“ за 1885 р. Тымъ отобрана нѣмъ дирекція можлива на основѣ чиселъ обговорити финансовъ операція институту, въ котрой по нынѣшній день зложенъ есть грѣшь такъ приватный якъ и публичный другияхъ институту рускихъ. Тымъ и стало, що делегаты, насѣдшии зъ провинши а не свидомі дѣлз, посидѣли двѣ годинки, выслушали майже въ молчанію многіа поясненія одного директора, забавивши змѣною кількохъ параграфѣвъ статута и — розѣхались. А чей же орудованіе публичнымъ грошемы повинно пѣхдо дати пѣдъ найточнѣйшу прикладу контролю. Намъ лучшало отрѣнути одного зъ делегатѣвъ, котрого капиталъ есть грубо заангажований въ „Заведеніа“, однакожь бѣтъ не знавъ здати собѣ нѣякоя справы зъ того, що на Зѣбраню говорило и дѣлало. Передъ такимъ делегатами приходило дирекція дуже легко давати поясненія и такы делегаты могли теперѣшней дирекція удѣлити абсолюторію. Съ близшими поясненіями будемо служити нашимъ читателямъ заразъ, якъ тѣлько зможемо роздерти занавѣсу, за котрою дѣлаше дирекція укрытосъ хотѣло.

Руска школа мѣска.

Въ справѣ перемѣны рускихъ паралельныхъ класѣвъ при школѣ им. Пирамовича на етатову самостѣйну школу руску рѣшила V. (шкѣльна) секція репрезентація мѣска на заѣданю д. 31 мая одоголосно, приступити до заснованя IV-класовой школы, мимо того, що референтъ, д-ръ Пентакъ опирався въ-разу при проектѣ давнѣйшомъ, т. е. заснувати лишь II-класову школу съ слѣдующимъ рокомъ, а откритые дальшихъ класѣвъ зработати зависимымъ отъ числа писаныхъ дѣтей. Въ догвѣтѣ и дуже несправныхъ розправлахъ брали въ оборонѣ IV-класовой школы участвъ въ рускихъ радныхъ д-ръ Ол. Осонский, сов. Ильнидкій яко члены V. секціи и проф. Вахнянинъ въ II. (финансовъ) секціи. Имовѣрно, наиколи знову не найдуть якѣсь несподѣваніа перешкоды, справа та прійде на порядокъ дневной повной Рады на слѣдующій тыждень. Кошты заснованя IV-класовой школы будутъ выносити рѣчно 3.240 ар., т. е. о 1000 ар. бѣльше надъ теперѣшній выдатки. Два учителя булы бы старшій, два молодшій, оданъ изъ старшихъ заравномъ бувы бы директоромъ школы. Съ пріятностію приходять намъ при тѣмъ сконстатувати, що раднѣ мѣщане промысловѣвъ и часть интеллигенціи поирають заснованіе лишь IV-класовой школы рускою.

При нагодѣ згадаемо ще про одинъ немалый фактъ въ теперѣшней паралельной школы рускою. Ото учитель п. Квятковский такъ вандѣбавъ I шу класу, що дѣти, хто знави чѣ будутъ могли перейти до II-гои класы и черезъ то чи не потерпѣти цѣла мѣска школа руска. Въ тѣй справѣ мы зѣбрали точный матеріалъ и, ва-для недостатѣвъ мѣсца, оповѣстимо его въ слѣдующемъ числѣ „Дѣла“.

Отозва до Впр. и Всч. Отцѣвъ духовныхъ, до Всч. Братствъ церковныхъ и Братей Земляковъ!

Збудована въ XVII столѣтію церковь деревня въ Козовѣ, котра ще 1822 року грозила паденіемъ, а 1844 року была запечатана, — нынѣ же отонгъ, але въ такъ оплаканомъ станѣ, шо дальше отбравляне богослуженія въ ній сталося неможливимъ. Вѣдѣнъ конечностю розпочали мы за Божіою помощю ще р. 1883 будову новою святинѣй, отповѣдно на мѣсто Козова и до мѣщаныхъ обставинъ, котрой кошты обчиоленъ на 15.000 ар. Не въ нашихъ силахъ однакъ допровадити до кѣнца розпочате дѣло! Парохіане бо Козѣвскій вызващении за грунтѣвъ батѣвскихъ, якъ то по бѣльшой части вѣска по меншихъ мѣстахъ нашихъ дѣсѣа, въ наслѣдокъ кѣлькѣхъ неурожайнѣвъ и градобитя такъ зѣубожѣли, шо помимо всякихъ средствъ примусовыхъ, навѣтъ половинныи повшою сумы въ дорожѣ конкуренціонной зложити не можуть.

Церковь вправдѣ уже пѣдъ дахомъ, але тяжитъ на насъ величезный довгъ до 4.000 ар. а. в. а до укрѣченя будовы потреба намъ ще 1200 до 1500 ар. а. в.

Высока Президія ц. к. Намѣстничтва, уваглядяючи пужденне положеніе тутешныхъ жителей въ позволила зѣбрати жертвы въ вѣходныхъ повѣтахъ краю. Его Величество Найсв. Монархъ благоволивъ жертвувати на тую цѣль 200 ар. а. в. зъ власныхъ фондѣвъ, Выс. Выдѣлъ краевый 200 ар., Св. Рада Бережаньска пов. 300 ар. а. в.

Помимо однакъ такъ щедрыхъ датѣвъ не осьмо въ станѣ такъ значного довгу оплатити — а тымъ менше потребу суму на докѣченіе будовы зѣбрати.

Въ прікрѣмъ положенію нашомъ, въ некучѣй потребѣ осмѣляемося пѣднести голось нашъ до щедролубивыхъ сердець земляковъ нашихъ, предвосѣмъ Впр. Отцѣвъ духовныхъ и Всч. Братствъ церковныхъ. Земляка! допоможѣтъ намъ до укрѣченя того богоугодного дѣла въ хвалу Бога, въ честь нашего обряду и руского имени! Поощрѣтъ скоро съ Вашими денгями, — бо по треба наглича!

Всякія датки просимо присылати на руки Предсѣдателя комитету парохіального въ Козовѣ. Отъ гр. к. комитету парохіального. Козова дня 10 цѣтвая 1886.

Цесель Свистунъ, парохъ и предсѣдатель комитету; *Георгій Пуста* и *Николай Лисевичъ*, члены комитету.

ДОПИСИ.

Зъ Бѣлого камня.

(Огонь.) Въ Бѣломъ Камени знащавъ огонь дня 28 а. мая 25 господарствъ въ вартости надъ 20.000 ар., зъ чого однакъ може чѣсть убезпечена. Огонь выбухъ въ полудня и то въ солонѣ на возѣ у тасого господаря, котрого маленький сынокъ вже має знати за папѣросы!..

Часть огня въ Бѣломъ Камени, та въ вагалѣ по нашихъ мѣстахъ та мѣсточкахъ кажутъ намъ застановлятися надъ причинами того нещастя, та можливою охороною передъ нимъ на будуче. Причины менше бѣльше всюдѣ однаковѣ. И такъ:

1) Начальники по нашихъ мѣсточкахъ, хотяи не всюду жида, то однакъ въ переважнѣй части маленькѣй отбитки стрѣйскихъ Фрухтманѣвъ, котрымъ не дуже въ головѣ захованіе приписѣвъ уставы будѣвляной; въ

наслѣдокъ того выдають добляній консенсы на великаньскѣй будовы (деревняй и соломоу покриты) на тасѣ сороамѣрно малѣмъ мѣсци шо въ часѣ пожару о ратунку и бесѣды бути не може.

2) Тѣ самѣ начальники ще менше дѣбютъ про якѣ небудь полиційный уставы. На пр. въ Бѣломъ Камени майже въ середѣвѣтѣ гончарѣ выпадують горшки, заколенѣй безроги господарѣ смаляты на улицѣ пѣдъ плотомъ, а не тѣлько „кавалеры“ але и 10-лѣтній хлопцѣвъ парадують по ринку съ папѣросами въ губѣ! Тѣ папѣросы пороходились вже и по сѣлахъ, нищаты людеку працю и здоровле молодежи. Тожъ не дивно, шо скарѣвъ за тютюну стѣлько выкавуе приходу, але и не дивно, шо комисіи асентерунковой жадаются на бракъ здоровыхъ хлопцѣвъ при поборѣ рекрутѣвъ.

Така то культура по нашихъ мѣстахъ, де господарують гладкѣй та товѣтѣй начальники (въчайно съ можливою ватагаю жидѣвскою). Они тѣлько въ часѣ выборчѣй кампаніи потяты въ причины форенныхъ маршѣвъ та звѣтныхъ трудѣвъ, а въ „снокою“ — споживають выгѣдно тяжко зарѣбленнѣй (бо часто съ утратою совѣста и чести) кавалокъ хлѣба! Де такимъ людемъ, шо ихъ пѣдъ бѣроду глядѣть высокѣй комисарѣ, дѣбати про долю бѣднѣхъ гончарѣвъ, шевцѣвъ та зарѣбникѣвъ, котрѣ передъ чотырма роками вже разъ попалились, та постаратись о добру сторожу огнєву, приборы ратунковѣ, о стрѣгой закарѣ курити папѣросы и т. д., та забезпечити сотки людеъ отъ голоду та жебранины?! Але мовлявъ: кобы менѣ добре було, а рѣшта „най буде, якъ бывало“.

Коли чѣя ласка та змога, якъ-небудь запомогти тыхъ бѣдѣковъ всякою вѣры та народности, — най прише свою лепту на руки мѣщевого душпаствѣря, а „даю чѣмъ рука не оскудѣвать“ каже писемъ святе.

Зъ Кѣцманецкого повѣта.

(Слово до учителей народныхъ.) Богато въ нашихъ учителяхъ не хоче зрозумѣти своего высокого звания учительского, не хоче пѣднати шо они побѣчъ церкви суть пѣдвалинами просѣты и добротѣу народу, не тямить, шо въ руки ихъ вложена доля молодшихъ поколѣннѣвъ. Богато въ ихъ, добившиися становища профессора народного, дѣлава просто на шкоду и въ некористь тыхъ, шо его и его родину удержують своимъ кервнымъ грошемы. Д-якій знову стались сѣлымъ орудіемъ ворожихъ намъ элементѣвъ и тыхъ-же скрытыхъ магнаціѣвъ, а все ихъ робота справлена головно на то, шобы безвѣдѣствыми а вакулисовыми клеветами и доносами шкодити своѣй братіи, стягати на ню слѣдства дисциплинарній, повбавляти неповинныхъ хлѣба, а ихъ случайно матеріално лущій посады зѣбирати для себе. Маємо въ рукахъ доказы, шо посредствомъ интригъ такихъ нечестивцѣвъ старшій и заслуженнѣй учитель потратили мѣсца. Арѣчь представляется тымъ сумнѣйшою, шо контингентъ интригантѣвъ рекрутуеса головно въ вѣрствѣ молодыхъ учительѣвъ, выйшовшихъ въ семинарній учительскѣхъ, отъ котрыхъ належало-бы надѣятись не тѣлько основнѣйшого и ширшого образованя, але и честнѣйшого характеру. Не пѣдносимъ тыхъ замѣтѣвъ противъ вагалу молодшого учительства, а маємо лишь на примѣтѣ поодинокѣй личности, шо облудю, ложею и интригою воюють противъ своихъ старшихъ товарищѣвъ. Доля учительѣвъ народныхъ есть незавидна, удержаніе ихъ дуже скуднѣ, поважаніе у сусѣльности

отію. Словивачъ, въ котрый було оповите украинске слово, розлетѣвѣвъ въ шматки! Въ 1856 р. Кулѣшъ выдавъ першій томъ „Записокъ о южной Руси“. Громовиноу повеселосъ рѣдне слово на Украину и розжеврѣло навѣтъ старого Максимовича (въ той часѣ ему було 52 роки) и бѣтъ надрукувавъ у Кіѣвѣ въ 1857 р. своѣй перекладъ на украинску мову „Слова о полку Игоревѣ“.

Тымчасомъ вернувся зъ тяжкою неволѣй, зѣ-пѣдъ кормиги салдаткою великій руско-украинскій народный геній, нашъ вѣщій кобзарь — Тарасъ Шевченко и подорожючи въ 1859 р. по Украинѣ, обѣзнався съ Максимовичемъ, котрый того-жъ року выдавъ альманахъ „Украинецъ“, де булы надрукованѣ гарній его переклады кѣлькохъ Давидовыхъ поэмѣвъ.

Коли розпочалася „Основа“, Максимовичъ друкувавъ тамъ свои историчній працѣ, працювавъ и въ панславистичѣмъ „Дни“ Аксакова, а въ 1864 р. выдавъ ще одну книжку „Кіевлянина“, де умѣтнѣвъ свои дѣлѣ поезійки, написанѣй украинскою мовою.

Въ 1871 р. Максимовичъ святкувавъ у Кіѣвѣ 50-лѣтній юбилей своен литературной работы. Въ святкованію бравъ участь кіѣвскій университетъ и часоленна публица, а царъ подарувъ ему 3.000 рублѣвъ. Пѣдла того Максимовичъ не довго пробувавъ въ своѣй Михайловѣй Горѣ: 10 (22) лѣтопада 1873 р. бѣтъ померъ.

За выданіе его творѣвъ вѣзлося було кіѣвске Географичне товариство и выдало першій томъ въ 1876 р., ажъ незабавомъ росіѣйскій урядъ розвязавъ се товариство, и выданіе и досѣ не окѣчилось: третій томъ выдавъ уже универ-

ситетъ въ 1880 р. своимъ коштомъ пѣдъ редакторствомъ нашего земляка и письменника, профессора кіѣвского университета, Олександра Колларевского.

Не беремося робити докладной оцѣнки воѣхъ творѣвъ Максимовича, — вкажемо тѣльки тѣ важнѣйшіа працѣ Максимовича по етнографіи и исторіи Украины, котрѣй й досѣ не втерали своен цѣны и ваги. Помѣжъ цершними, крѣмъ народныхъ пѣсенъ и думъ, заведеныхъ въ зѣборки, зѣ працѣ Максимовича гѣдній уваги: „О народныхъ пѣсняхъ“, „Что такое думы?“ и „Дни и мѣсцы украинского селянина“. По исторіи нашего давного письменства наибѣльшу вагу має праця Максимовича „Книжная старина южнорусская“ и „Начало книгопечатанія въ Кіѣвѣ“.

Зъ отнихъ его творѣвъ, заснованыхъ на историчныхъ непохибныхъ документахъ, добѣдуемося: Перша друкарня була заведена у Львовѣ, а за нею въ Острожѣ, де въ 1580 р. надруковано „Новый Завѣтъ“. Разомъ съ друкарнею ки. Константинъ Острожскій завѣвъ и школу. Въ сѣбъ друкарня надруковано до 1640 р. девятнадцать книжокъ. Зъ початку XVII вѣку той самъ князь завѣвъ друкарню въ Дерманьскѣмъ монастыри. Того-жъ часу позавождено друкарня въ Рахмановѣ на Волынѣ, въ Четвертинѣ; ибѣнѣйше въ Луцку 1628 р., въ Кременци 1658 р., въ Почаевѣ въ 1618 р. Въ Галичинѣ крѣмъ Львова булы друкарня въ Стратинѣ, Угорцахъ, Кривоѣ 1606 р., Уневѣ 1670 р. и въ Довгѣмъ поли, шо теперъ Кимполонгъ. Въ Кіѣвѣ першу друкарню въ Лаврѣ завѣвъ Блискѣй Плетенецкій ще до 1617 р.,

бо въ тѣмъ роцѣ тутъ вже бувы надрукованнѣй „Часословъ“.

По исторіи Украины и Кіѣва Максимовичъ написавъ богато. Въ нашъ часѣ бѣльшѣсть написаного нимъ має цѣну лишь матеріалѣвъ. Тѣлько працѣ его про полки и сотнѣ, якѣ потнували на Украинѣ отъ чаю Богдана Хмѣльницкого до знищеня украинской автономіи нѣколи не загублять своен ваги и цѣны.

Зъ творѣвъ Максимовича, писаныхъ украинскою мовою, деякіе ще и досѣ не булы друкованнѣй.

Кіѣвскій профессоръ Петровъ въ своѣй книжцѣ „Очерки исторіи украинской литературы“ въ поетичныхъ украинскихъ творѣхъ Максимовича вбачае — „недостатокъ поетическаго вдохновенія и дѣланность“. Очевидно, Максимовича яко поэта не можна рѣвнѣти до Шевченка, але ще бѣльше не можна поклататися на судъ Петрова. Книжка его, крѣмъ маомъ фактичныхъ помылокъ, прописана зъ початку до кѣнца ненавистею Москваля до всего, шо має самостѣйный украинскій характеръ, — а до того свѣдчатъ, шо авторъ ен свои осуды кратичѣй пише справдѣй безъ жадной основы и переосвѣдченя, а просто „по вдохновенію“; въ якѣй часѣ и чого „начальство“ вымагае, — то бѣтъ и дае.. Тому то й кажу: осудѣ нашихъ письменникѣвъ такими москвоскими „критиками“, якъ Петровъ, не вартъ намъ и мѣдного шелюга.

Кость Одовецъ.

ще не выроблене, а якъ ще самѣ учитель выдѣсе, то положеніе учительскѣ будѣвы отбратисъ. По соймахъ, въ раѣй деревняхъ, о ровою та пѣднесно и широкимъ; много жертвъ поноситъ просѣвляноу; удержаніе шѣдлѣ народныкъ громадѣвъ борону личну повагу и авторитѣтъ, а мимо того трудно якѣсь учителямъ школы зѣдобити приналежне учительскѣ посередѣ интеллигентныхъ вѣрствѣвъ. Шо-жъ станеса, коли учительскѣ авѣсти до себе национальноу авѣтѣвѣтнѣйшыхъ мотивѣвъ стѣнуть пѣднесно свою становиско? Кто будѣ ихъ отбѣвѣжѣта? Надъ тымъ повиннѣй интересѣвъ застановлятися, уважати себе отбѣвѣтнѣйшымъ тѣломъ, котре своего доблѣвѣтнѣйшымъ силами боронити хочѣтъ и наемъ просвѣтленя народу. На рѣшѣномъ черѣвъ подгрывають тытъ личностельского, а слова тѣи пѣшемо зѣвѣ рѣсторору.

Старый учитель и правитель.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢЙ

Австрійско-Угорска Монархія

(Зъ раѣй державноу.) На повѣданю обѣданю палаты посѣловъ велосъ законъ надъ закономъ о забезпеченіи работничихъ змѣннѣвъ. — § 7 сего закона означѣвъ законныхъ дѣтей, свѣрѣтъ по одѣвѣ роцѣ по обохъ родичахъ; для неземельныхъ роцѣ по 10% рѣчного зарѣбку ажъ до 15 роцѣ Ли геръ жадавъ, шобы не робѣлоу законными а незаконными дѣтьми. Сѣмъ змѣннѣвъ. Такъ само безъ змѣннѣвъ при § 9 о утвореніи территориальныхъ обезпеченыхъ вызващало ширша зѣботѣ комисіи предложила була змѣненію заведенъ обезпеченыхъ при обѣбѣтничѣхъ. За обезпеченіемъ при мѣновлявъ пос. Патаѣ. Послы Адмаѣ де йскій промовляя за территориальными денгами обезпеченъ а послѣдній закъ въ § 9 було оказано въ другѣмъ урѣдѣ кожымъ такимъ розпорядженіемъ оштѣтѣ мѣнѣя дѣтничого выдѣлу при на кѣнца третого уступу, шобы бѣтъ „якъ также засаугати мѣнѣя долѣмъ красныхъ.“ Пос. Найвартъ званоу посправку до посѣднего уступу, щѣна або уоунена управляющого урѣвѣника для обезпеченъ в бухгалтерѣвъ зволюна державы.“ Воѣ поправка при § 11 приято безъ дебѣты. — § 11 „Выдѣлъ, жакокихъ посѣла § 9 заснованіи обезпеченыхъ, котрымъ має вѣста зѣвѣденя и его засугупати, треба зѣвѣдати колѣгію въ той оспособѣ, шобы онѣи не чѣлоа членѣвъ подѣльного черѣвъ третина має окладѣтосъ зъ предпріятіемъ друга третина зъ предствѣтелѣвъ зѣвѣтрета третина зъ обѣбъ обязаваніемъ въ окупѣтъ съ ѣтноспнѣми господарствѣвъ покликуе мѣнистеръ дѣтъ внутрѣшнихъ выбирае зѣ-помѣжѣ себе голову а зѣвѣ Мѣнистеръ дѣтъ внутрѣшнихъ зѣвѣ зѣтати выдѣлъ и поручити веденіе зѣвѣ управителемъ. Однакожь повиненъ въ 4 недѣль по розязанію выдѣлу рѣшити выѣборъ.“ Пос. Маде йскій посправку, шобы по словахъ: „покликуе зѣвѣ внутрѣшнихъ“ додати: „на предствѣтеле краевского“, а по сѣмъ ще: „Кѣли въ обезпеченія обѣймае кѣлька краевѣвъ, въ дорожѣ розпорядженя означѣтъ, въ маюють выдѣлъ краевѣй оной предствѣтели. На вторковѣмъ засѣданію палаты зѣвѣнено поправки Мадельского 136 голосами 106, а приято 129 голосами поправки Раца: „по выслуханію выдѣлу — Въ середу приято цѣльмъ законъ читаню. Внесеніе меншоости узалоу противъ 133. За внесеніемъ законъ выавъ также и пос. Ковальскій; при чотыри другѣй рускій послы.

(Криза въ мѣнистерствѣ.) Въ такъ була заостралася и отѣдноу му, прѣтахла теперъ и обѣ стороны тѣлѣтно и правидѣ, вглядѣноу стѣраютосъ зблизѣтосъ до себе. Цѣльмъ постановище завѣло було изѣраву зѣвѣ навѣдимо тутъ дословно заавѣлоу наповѣтъ, отчитане дня 1 с. м. въ мѣновѣвъ, отчитане мѣнѣя кабинету: „Вѣдѣ чѣтавъ мѣнѣ. Дунаевскій — заавѣлоу лого кабинету, шо сѣлауе: „Нашѣмъ нѣе правительствѣ, шо его теперѣ парламентъ, було откѣвлено, то правительствѣ гучѣ анѣ розпочинати новыи працѣ отгрѣчитѣ оравамъ, не заливѣти за ты наслѣдки конституціи, шобы жити 6 В. цѣворени тале зѣвѣтѣ ему отповѣднимъ, шобы переосвѣдченію розпочату умову съ королевѣмъ зѣвѣтѣлѣствомъ“. Отчитаніе оной сѣвѣ евоѣкѣй вышмовъ зъ сѣлѣ. Въ криза грозила розязавѣтосъ

Курсъ зббжа зъ дня 4 л. червня 1886.

Table with 6 columns: Location (Львовь, Тернополь, Подволочиска, Черновѣ, Дроголавъ), Price range (отъ до зр.), and other details.

Оковята за 10.000 литр. проц. 23-23 25 зр.

Лѣчебница Львовска

пiazza Академицкій ч. 1. Щоденна ординація безплатна для убогихъ хорыхъ.

Table with 4 columns: Category (Салъ), Item (Отдѣль хоробѣ), Year (Годы), and Doctor (Лѣкаръ).

Дирекція Заведеня.

СУКНО отъ 1 ар. за метръ и выше; прощу жалати збирѣвъ блъ фабричного склада "Zum weissen Lamm" in Brünn.

Универсальный ПЛУГИ СТАЛЕВІЙ съ подрѣзникомъ, чересломъ и землешетъ запашнымъ доставляють.

Umrath & Co. Prag-Bubna

1645 по цѣнахъ 8-7 зр. 32 за 4-8" глубокою орки 34 за 6-10" " " 42 за 8-14" " " 55 за 12-18" " "

Зброю ловецку

выпробовану, одиюку нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручае

А. В. Мольнаръ (давнѣше І. Висъневейцкій) рушникарь у Львовѣ, готель Жоржа.

Лянкастрѣвки въ цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр. Пистолѣ до метъ отъ 25 зр. до 100 зр. Штуды експресовы отъ 80 зр. до 200 зр. Трилюфи отъ 100 зр. до 200 зр. Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лезушѣвки на Лянкастерки отъ 12 зр. до 20 зр. Набоѣ всякихъ системъ по цѣнахъ фабричныхъ. 1-26

Brockhaus' Conversations-Lexikon. Mit Abbildungen und Karten. Preis à Heft 30 kr. NEUE (13.) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE. VIERHUNDERT TAFELN.

Привзнану загально найлучшу Масу до запусканя пѣдлогъ поручають

Гибнеръ и Ганке у Львовѣ. 1644 65-0

Перепродуючимъ даемо отвѣдний рабать.

Паркеты и помосты дощинковой поручае парова фабрика столярка

БРАТѢВЪ ВЧЕЛЯКѢВЪ у Львовѣ, ул. Лычаковска, 27.

Цѣнники паркетѢвъ, дверей и оконъ ровсылаемо на жалданѣ. Иллюстрація паркетѢвъ ровсылаемо за послѣднатою 1 ар. 1635 10-10

К. КРИШТОФОВИЧЪ

Львовѣ, ул. Гетьманска ч. 6

поручае зъ свѣжого збору

- Гербату Kausow, знамен. чорну 1 ф. = 500 гр., зр. 2.-
Melange 1 " " " 3.-
Souchong, найцѣльнѣйшу 1 " " " 3.60
Melange караванна 1 " " " 4.-
Kausow оригинальна 1 " " " 4.-
Сапоноку 1 " " " 3.60
Поговъ російскоу 1 " " " 4.-
Surfin de Printemps 530 гр. " " " 5.-
" " " 260 " " " 2.50
" " " 135 " " " 1.25
Порошокъ зъ гербаты 1 ф. = 500 гр. " " " 2.-

Цѣнники выслать франко, за опакованье не чяло вѣякою оумъ. 1652 7-10

Складъ комисовый въ Тернополѣ въ Магазины Вп. В. Стахевича.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 МАРОКЪ

подаетъ яко наибѣльшу выиграну въ наибѣльшомъ оудуцаю найновѣйша велика державною Гамбургъ гарантована лотерія грошева.

- Специально же:
1 Прем. а М. 300.000
1 выгр. а М. 200.000
2 " " 100.000
1 " " 90.000
1 " " 80.000
2 " " 70.000
1 " " 60.000
2 " " 50.000
1 " " 30.000
5 " " 20.000
3 " " 15.000
26 " " 10.000
56 " " 5.000
106 " " 3.000
253 " " 2.000
512 " " 1.000
818 " " 500
31720 " " 145
16990 " " 300, 200
150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Найновѣйша, высокимъ правительствомъ державнымъ въ ГАМБУРГѢ дозволена и цѣлымъ спарбомъ державнымъ гарантована лотерія грошева мас 100000 лосѣвъ, въ которыхъ 50.500 повно выиграть. Цѣлый капиталъ приходящій до лосования выноситъ

9,550.450 Марокъ.

Ся грошева лотерія отъзначаея особливо тымъ догоднымъ урядженьемъ, по вѣс 50.500 выигранъ, котри суть выписанъ въ побѣчъ стойчѣй табели, приходять до невоного порѣшеня вѣже въ колькохъ мѣсяцихъ въ сѣмохъ по себѣ постепенно поступающихъ класкахъ.

Головна выиграна першою класою выноситъ 50.000 марокъ; збѣльшая отътакъ въ другѣй класѣ на 60.000, въ третѣй на 70.000, въ четвертѣй на 80.000, въ пятѣй на 90.000, въ шестѣй на 100.000 а въ семѣй сентуально на 500.000, специально же на 300.000, 200.000 марокъ и т. д.

Продажъ оригинальныхъ лосѣвъ сего грошево лотерія повѣрено подлинаному домони торговельному а вѣс тѣ, що хотять вѣсти участвъ въ закупкѣ оригинальныхъ лосѣвъ, зволать съ своимъ замовляемъ отвѣстною просто до оого-жъ дому.

Поважаныхъ замовляющихъ просителъ долучити припадающій сумы въ австр. банкнотахъ або марнахъ почтовыхъ до замовленя. Можна такожъ послати грошѣ наказаннми почтовыми, на бажанье выконуются такожъ припорученя за посѣблятою.

До тигвены выиграно першою класою коштуе

- 1 цѣлый лосѣ оригинальный зр. а. в. 3.50 кр.
1 половина лосѣ оригинальн. зр. а. в. 1.75 кр.
1 четверть лосѣ оригинального зр. а. в. 0.90 кр.

Кождый долучитъ на руку оригинальный лосѣ заосмотрѣный гербомъ державнымъ а рѣвночасно и урядовый лянъ лосования, зъ которого видко вѣс бланши полсвеня. Заразъ по тигвено получуть кождый берущій участъ урядову люту выиграныхъ, заосмотрену гербомъ державнымъ. Выплата выиграныхъ слѣдуе пося плану ретельно и пѣдъ гарантїєю державы. Наколѣ-бъ неожиданно получители не годивыя платъ лосования, то мы радо готовъ недогодный лосѣ передъ тигвеномъ назадъ вѣсти и отдати получену за нихъ суму. На бажанье выслаются урядовый лянъ лосования на передъ даромъ. Щобы мы могли вѣскъ замовленя старанно выконати, то просимо выслати ихъ янъ найкорше, на кождый случай однакожи передъ 1608 2 2

9. червня 1886 (котрого дѣя отбудеся тигвене першою класою) просто до насъ

VALENTIN & Comp. Bankgeschäft Hamburg.

Складъ по сѣнахъ всюды, до вывѣшеній дотычній лянкаты. I. АНДЕЛЯ ново откритый Порошокъ заморекій, убивае: блоцицѣ, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи, мурашки, стоноги, молѣ, въ загалѣ всякѣ комахи майже съ надвычайно скоростою и певностю такъ, що зъ истну-ющого поколѣня комахъ анѣ слѣду не зѣстане.

Правдивый и по дешевѣй цѣнѣ въ дрогеріи I. Анделя 13, Zum „Schwarzen Hund“ Hussagasse 13, 13, Dominikanergasse 13, 11 Kettengasse 11, въ Прагѣ. У Львовѣ у Заг Рукера въ ант. подѣ Срѣб. Орломъ, I. Бай-вѣра ант.; Петра Миколая ант.; пн. Гибнера и Ганкого складъ матеріалѣвъ; Яни: Ф. Вейс; Ирүмова; Ушеръ Зандт; Яко: Е. Палла-на ант.; Перемьшль; А. Фалишескій; Р. Яшѣвъ; Р. Востробскій; Заводчане: В. Рагелгауль; Золочѣвъ: Іос Гедль. Въ Краю-вѣ: I Трауцнвалль ант.; А. Гавадка, куцн; Е. Радлеръ ант.; Шток-маръ ант.; В. Реднъ ант. Тернополь: Ф. Ямроговичъ ант. Бро-дъ: Манс Редеръ ант.; Ходорѣвъ: Ст. Дашкевичъ ант.; Фри-штадъ: Іоанъ Завенскій ант.; Куцы: Алеко Загавскій ант.; Ко-росо: Іоанъ Лавровичъ торговля корнѣя, делкатесѣвъ и винъ; Коломыя: I. Сидоровичъ ант. и Е. Штеинцъ ант.; Сокаль: Евг. Выоцнвалль ант.; Тернополь: Е. Францъ; Немирѣвъ: К. Пред-рамскій ант.

Дуже важна звѣстка для поважанон Публики на весняный и лѣтний сезонъ.

Маю честь заявити симъ покорно, що я обявля въ настѣдкѣ поустаноного и загально павного ляхого ходу интересѣвъ кушечникѣ колѣка величезныхъ омадѣвъ фабричныхъ товаровъ найлѣтшого вы-робу за половину цѣны выробу и для того ланъ и однѣ могу ту велику омадѣвъ товаровъ а именно:

Берненскій матерія зъ чистого вовны на однѣ для мужчинѣ 12.000 штукъ доброй якостѣ по зр. 3.50 на одно 500 " prima " по зр. 4.50 однѣ для 10.000 " hochprima " по зр. 6.50 мужчинѣ въ лѣбъ побудъ омадѣвъ отпрудувати.

Матерія выстасъ зовсѣмъ на сурдуть, сподѣ и камивалку павѣтъ на найбѣльшого мужчину, сѣтъ не до зношена, въ великихъ барвахъ, чорна, брунатна, зелена, синя, темно и ясно-сѣра, отпояднѣ для кождого муж-чинѣ, догодна такожъ на жакеты для дамъ и на плащѣ отъ дощу, мен-чиковы и павѣтоты; матерія на сѣ послѣднѣй ляхомъ якостѣ по зр. 2.80 а найлѣтшомъ по зр. 4.10 на одно павѣто.

Правдивый берненскій матерія камгарновъ на однѣ для мужчинѣ зъ чистого вовны въ наймодѣнѣйшихъ вѣрвахъ и вѣдлѣныхъ барвахъ и найлѣтшомъ якостѣ продаю ланъ по зр. 8.55. Тѣ дуже олегатнѣ матерія конштуати дивнѣше въ зѣбрнѣй даже больше и выстають на сурдуть, сподѣ и камивалку на кождый зѣбрѣтъ достаточно. П. Т. Публика смытасъ може, ягонжъ якостѣ матерія можва дѣбатати за таку смѣшно низку цѣну? То повно собѣ попросити кождого въ его власнѣмъ интересѣ, щобы переконався, шо моя покора оспѣвѣтася осноувѣе на чьѣстѣ правдѣ. Для того зяналю публично кождому, шо скоро ланъ кому мѣй товаръ недогодный, то заразъ отполю ему грошѣ назадъ. Можна для того зовсѣмъ спокѣбно и безъ оманъ замовляти, бо ланъ сказано недогодный товаръ прѣймае назадъ и грошѣ заразъ отсыла-ютел. Вислѣлка за гѣтѣвкѣ або за послѣ платѣю. Безчислен-ный письма признали и замовленя сѣтъ для П. Т. Публики въ мѣсѣ бѣрѣ до перегадѣ. Остерѣгаеся передъ оголошеннми безъ поданя имени. 1622 3-6

Адреса: Universal-Export-Bureau S. Löw, Wien II. Grosse Schiffgasse Nr. 3/U.

5 КИЛЕВІЙ

БОЧѢВКИ ВИНА

поручае ТОРГОВА ГЕГЕЛЯЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1545 (18-54) ВЪ ТЕРНОПОЛІ

- 1 бочѣвка Гегеляйского столового . 2 зр. 10 кр
1 " Гегеляйского столового луч- шой якостѣ 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "
1 " Гегел. стол. ароматичного 2 7/10 и 3 зр.
1 " Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелева-Бакаторъ стол. 2 " -
Червоной вина: 1 бочѣвка Viszontai 2 " 50 зр.
1 бочѣвка Viszontai старе 3 " -

Повышоше наведенѣ цѣны розумѣются вразѣ съ бочѣвкою окованую желѣзнымъ обручамъ и о-плаченнмъ портомъ почтовымъ, такъ шо благо-оклонный отбаретель жадныхъ больше кошѣвъ не поноасѣтъ. Купуючи вина особливо тѣлько у продуцентѣвъ ручнѣ за здоровѣ добры, натураль-ный и лучшѣ вина якъ зъ Вершець, и проситъ о ла-окави замовленя.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

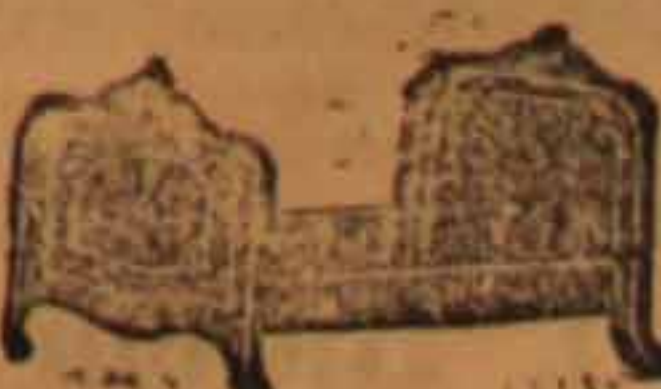
Получивши на влаоность по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Лярно дзвонѣвъ“ въ Калуши, отъначену сѣрбнмъ медалемъ заолуги, листомъ похвальнымъ и признаемъ на выстѣвъ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о тѣмъ своего часу газеты доносли, — маю и теперъ на складѣ готовѣ дзвонѣ, выконую скоро замовленя и прѣймаю старѣ або усшо-дженѣ дзвонѣ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи вѣсѣмъ Вп. праходникамъ и фундаторамъ за вѣс дотепершнѣй замовленя въ давнѣйшѣй спѣльнѣй а теперъ мѣй власнѣй лярни дзвонѣвъ прошо о ласкави замовленя такъ на поодинокѣ новѣ дзвонѣ якъ и на цѣлѣ группы. За трав-лѣбѣть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

1672 8-24 Съ глубокима поважаньемъ Антоній Серафинъ.

Величезнѣй страты, якъ потеряла велика лондонскоя фабрика мебѣльнѣ въ велѣла Godderidge Brothers and Comp. при недѣльномъ паденю гегесѣвского банкѣ, захитали Нео такъ, шо она постановила закрыти фабрику и выпродати зовсѣмъ масамъ награмождѣю въ запасъ знаменитѣй мебѣль зъ велѣла, прѣмѣно-ванѣй на вѣсѣхъ выставкахъ золотыми медалями, за четверту часть цѣны фабричной. Я предлагаю отже передамъ мѣй въ комѣтъ згаданнмъ домоу чудно красивой

400 штукъ зѣлѣз-ныхъ лѣжокъ для дорослыхъ. Лѣжка въ приби-лженю подобнѣй до рисунку.

дѣйстви пышна робота и возрѣвнана прикраша кождого Помещаня и кождоу комнатѣ) за скавочну цѣну, якою ще не було за штуку 8 зр. (давнѣйша цѣна 32 зр.

Еisenmöbel-Lager in Wien Landstrasse. Krieglerstrasse Nr. II. Зѣлѣнѣй лѣжка перевысшанѣтъ особливо вѣскѣй деревлянѣ въ лѣбѣмъ не-будѣ ставѣ для того, шо забезпечуять отъ всякою нужды и нечистоты, мають познншиму травѣльбѣть и дають складати. 1659 3-15

